

Dosarul nr. 2ra-459/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul central) V. Holban

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dumitru Codreanu în interesele lui Alexandru Leșan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Leșan împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” și Biroului Vamal Centru cu privire la constatarea calității de cumpărător de bună credință și obligarea înmatriculării mijlocului de transport,

împotriva deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Alexandru Leșan, s-a casat hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 20 noiembrie 2017 Alexandru Leșan a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice” și Biroului vamal Centru, prin care a solicitat: să fie recunoscut drept cumpărător de bună credință a automobilului de model Audi A6 fabricat în 1994, motor nr. xxxxx, cu nr. caroseriei falsificat din xxxxx în xxxxx și obligarea IP „Agenția Servicii Publice” de a înmatricula vehiculul Audi A6 fabricat în 1994, motor nr. xxxxx cu nr. caroseriei falsificat din xxxxx în xxxxx, cu eliberarea numerelor de înmatriculare moldovenești și a pașaportului tehnic cu înscrierea în rubrica nr. caroseriei - număr caroserie fals precum și înregistrarea în baza de date a Registrului de stat al transporturilor cu aceeași mențiune număr caroserie fals conform pct. 22 din Hotărârea Guvernului nr. 1047 din 1999.

În motivarea acțiunii a indicat că la 12 mai 2017 a procurat, în baza contractului de vânzare-cumpărare, automobilul de model Audi A6, fabricat în anul 1994, motor nr. xxxxx, cu n/î xxxxx emis de autoritățile neconstituționale din Transnistria.

A menționat că s-a folosit de automobilul dat din anul 2015 în baza unei procuri eliberată pe numele lui Valentin Chirița, care la rândul lui i-a transmis dreptul de folosință asupra automobilului.

La momentul intrării în vigoare a Legii nr. 280 din 2016, ce permitea vămuirea automobilelor cu reducerea de 70%, a demarat acțiunile necesare pentru a obține înmatricularea automobilului sub numere moldovenești.

Astfel, a achitat toate taxele necesare solicitate de Birou Vamal, fiindu-i eliberată chitanța de percepere a obligațiilor vamale de la persoane fizice cu seria AC nr. 198474 cu stabilirea valorii mărfii în sumă de 20 000 lei și eliberată adeverință pentru mijlocul de transport importat.

La inițierea procedurii de înmatriculare a automobilului, a fost întocmit și raportul de verificare tehnică.

Prin actul de verificare a semnelor de marcă a autovehiculelor, s-a depistat că numărul caroseriei a fost falsificat din xxxxx în xxxxx prin metoda arteziană, prin urmare a fost întocmit raportul de constatare tehnico-științifică din 25 mai 2017 cu nr. IA 0004277.

Ulterior, de către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanică asupra faptului dat a fost pornită o cauză penală conform art. 276 alin. (2) lit. b) din Codul penal, însă la data de 31 iulie 2017 a fost emisă ordonanța de clasare a procesului penal.

Prin urmare, Direcția identificare și înmatriculare a mijloacelor de transport, a refuzat înmatricularea automobilului.

Totodată, la solicitarea către autoritățile competente privind eliberarea informației dacă automobilul cu numărul caroseriei xxxxx figurează în căutare în țară și peste hotare, a primit răspuns că automobilul Audi A6 cu numărul caroseriei menționat, nu este anunțat în căutare în țările CSI și EU.

Prin hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul central, cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Leșan împotriva IP „Agenția Servicii Publice” și Biroului vamal Centru cu privire la recunoașterea cumpărătorului de bună credință și obligarea înmatriculării mijlocului de transport, s-a respins.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Alexandru Leșan a declarat apel.

Prin decizia din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Alexandru Leșan.

S-a casat hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că deși prima instanță justificat a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii, aceasta însă a aplicat la caz norme materiale abrogate, ce constituie temei de casare a hotărârii în conformitate cu prevederile art. 386 alin. (1) lit. d) Codul de procedură civilă.

În sensul dat, instanța a menționat că întru argumentarea poziției sale, prima instanță a făcut referire la prevederile pct. 6 din Regulamentul cu privire la înmatricularea mijloacelor de transport, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1047 din 8 noiembrie 1999 cu următorul conținut, în cazul în care vehiculele și agregatele acestora, care au numerele de identificare nimicite intenționat, falsificate sau contrafăcute nu se acceptă spre înmatriculare, reînmatriculare sau

radiere din evidență (în afara cazurilor de rebutare). Însă, pct.6 cu un asemenea conținut se regăsește în Regulile de înmatriculare a autovehiculelor și remorcilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1047 din 8 noiembrie 1999 cu privire la reorganizarea Sistemului informațional automatizat de căutare "Automobilul" în Registrul de stat al transporturilor și introducerea testării a autovehiculelor și remorcilor acestora (în redacția până la modificare prin Hotărârii Guvernului nr. 588 din 24 iulie 2017, în vigoare 1 martie 2018). Iar, Regulamentul cu privire la înmatricularea mijloacelor de transport, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 503 din 9 august 1993, a fost abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 1229 din 13 noiembrie 2001.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că prima instanță urma să-și motiveze concluzia sa având la bază prevederile Regulilor de înmatriculare a autovehiculelor și remorcilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1047 din 8 noiembrie 1999 cu privire la reorganizarea Sistemului informațional automatizat de căutare "Automobilul" în Registrul de stat al transporturilor și introducerea testării a autovehiculelor și remorcilor acestora.

La 9 ianuarie 2019 avocatul Dumitru Codreanu în interesele lui Alexandru Leșan a declarat recurs împotriva deciziei din 3 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele și argumentele de fapt și de drept expuse în prima instanță și instanța de apel, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 15 noiembrie 2018, însă la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia.

Totodată, în cererea de recurs recurentul a menționat că a recepționat decizia la 17 noiembrie 2018.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul înaintat la 9 ianuarie 2019 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Dumitru Codreanu în interesele lui Alexandru Leșan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Dumitru Codreanu în interesele lui Alexandru Leșan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari